

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) NUTARTIS

2016 m. birželio 30 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Įsisteigimo laisvė — Visuomenės sveikata — SESV 49 straipsnis — Vaistinės — Tinkamas gyventojų aprūpinimas vaistais — Licencija vykdyti veiklą — Vaistinių teritorinis pasiskirstymas — Iš esmės demografiniu kriterijumi pagrįstų apribojimų nustatymas“

Byloje C-634/15

dėl *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija) 2015 m. lapkričio 24 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. lapkričio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn

dalyvaujant

Agnes Hemetsberger,

Mag. Jungwirth und Mag. Fabian OHG ir kt.,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Šváby, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas) ir M. Safjan,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausius generalinį advokatą priimtą sprendimą priimti sprendimą byloje motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 49 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas S. Sokoll-Seebacher ir M. Naderhirn pradėtoje procedūroje atitinkamai dėl naujos vaistinės įsisteigimo ir jau veikiančios vaistinės aptarnaujamos vietovės ribų išplėtimo.

* Proceso kalba: vokiečių.

Teisinis pagrindas

3 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos *Apothekengesetz* (Vaistinių įstatymas, toliau – *ApG*), 10 straipsnyje nustatyta:

„1. Leidimas įsteigti vaistinę suteikiamas, jeigu:

- 1) vaistinės įsisteigimo vietos savivaldybėje yra nuolat įsisteigęs gydytojas ir
- 2) yra poreikis įsteigti naują vaistinę.

2. Tokio poreikio nėra, jeigu:

- 1) prašymo suteikti leidimą pateikimo dieną planuojamos įsteigti vaistinės savivaldybės teritorijoje jau veikia gydytojo kabineto eksploatuojama vaistinė, o dviejų pagal sutartį su ligonių kasomis dirbančių gydytojų postus užėmę bendros praktikos gydytojai; arba
- 2) atstumas nuo planuojamos steigti naujos vaistinės iki artimiausios veikiančios vaistinės mažesnis nei 500 metrų; arba
- 3) įsteigus naują vaistinę kurios nors iš kaimynystėje esančių vaistinių dėl to vis dar aptarnautinų asmenų skaičius sumažėtų ir taptų mažesnis už 5 500.

3. Be to, tokio poreikio, kaip jis suprantamas pagal šio straipsnio 2 dalies 1 punktą nėra, jeigu prašymo suteikti leidimą pateikimo dieną planuojamos eksploatuoti vaistinės teritorijos savivaldybėje yra:

- 1) gydytojo kabineto eksploatuojama vaistinė ir
- 2) sutartis su ligonių kasomis sudariusių gydytojų grupės kabinetas <...>

<...>

4. Aptarnautini asmenys, kaip jie suprantami pagal šio straipsnio 2 dalies 3 punktą, yra iki 4 kilometrų spindulio palei kelio liniją skaičiuojamu atstumu nuo esamos vaistinės gyvenantys nuolatiniai gyventojai, kuriuos dėl vietos sąlygų ši vaistinė turės vis dar aptarnauti ir toliau.

5. Jei nuolatinų gyventojų skaičius nesiekia 5 500 asmenų, kaip nustatyta šio straipsnio 4 dalyje, tikrinant, ar yra poreikis įsteigti vaistinę, reikia atsižvelgti į asmenis, kurie šioje vietovėje savo vaistinės paslaugų poreikius tenkina dėl to, kad ten dirba, naudojami paslaugomis arba transportu.

6. Išimties tvarka į šio straipsnio 2 dalies 2 punkte numatytą atstumą galima neatsižvelgti, jeigu dėl vietos ypatumų egzistuoja nuolatinis gyventojų interesas apsirūpinti vaistais.

7. Austrijos vaistininkų sąjunga atlieka ekspertizę ir įvertina poreikį įsteigti naują vaistinę. <...>

<...>“

4 *ApG* 46 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Tuo atveju, kai pagal 9 straipsnio 2 dalį pateikiamas prašymas išplėsti licencijoje vykdyti veiklą nustatytą vaistinės aptarnavimo teritoriją arba pagal 9 straipsnio 2 dalį pateikiamas prašymas nustatyti vaistinės aptarnavimo teritoriją išdavus licenciją, kurioje tokia teritorija nebuvo nustatyta, procedūra vykdoma tokia pati kaip ir išduodant licenciją.“

Pagrindinės bylos ir prejudicinis klausimas

- 5 Dėl *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija) nagrinėjamų pagrindinių bylų jau buvo priimti šie prejudiciniai sprendimai: 2014 m. vasario 13 d. Sprendimas *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir 2015 m. spalio 15 d. Nutartis *Naderhirn* (C-581/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:707).
- 6 S. Sokoll-Seebacher padavė skundą *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos nepriklausomas administracinis teismas) dėl 2011 m. gruodžio 29 d. sprendimo, kuriuo kompetentinga administracijos institucija atmetė S. Sokoll-Seebacher prašymą suteikti leidimą Pinsdorfo (Austrija) savivaldybėje įsteigti vaistinę.
- 7 M. Naderhirn nesėkmingai prašė kompetentingos administracijos institucijos leisti jam išplėsti savo vaistinės, įsteigtos Leondingo (Austrija) savivaldybės teritorijoje, veiklos teritoriją; prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo metu nagrinėja dėl to jo pareikštus skundus.
- 8 Šios administracijos institucijos savo sprendimuose rėmėsi *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punktu.
- 9 Nagrinėdamas S. Sokoll-Seebacher bylą *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos nepriklausomas administracinis teismas) sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui klausimą dėl nacionalinės teisės aktų, kaip antai *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punkto, atitikties SESV 49 straipsniui.
- 10 Priėmus 2014 m. vasario 13 d. Sprendimą *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija), kuris po Austrijos administracinių teismų sistemos reformos toliau tęsė procedūrą dėl licencijos išdavimo, 2014 m. vasario 21 d. išdavė S. Sokoll-Seebacher leidimą Pinsdorfo savivaldybėje įsteigti vaistinę Taip pat 2014 m. gegužės 28 d. sprendimu šis teismas patenkino M. Naderhirn prašymą išplėsti jo eksploatuojamos vaistinės veiklos teritoriją.
- 11 Tačiau Agnes Hemetsberger, vaistinės, esančios netoli tos pagrindinėje byloje nagrinėjamos vaistinės, kurią įsteigti leidimo prašė S. Sokoll-Seebacher, savininkė kartu su vaistinių, esančių netoli M. Naderhirn vaistinės, savininkais pateikė kasacinį skundą („Revision“) *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas, Austrija) dėl šios nutarties pirmesniame punkte minėtų *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija) sprendimų.
- 12 2014 m. spalio 8 d. ir 2015 m. rugsėjo 30 d. sprendimais *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) patenkino dėl *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija) sprendimų pareikštus kasacinius skundus („Revision“), remdamasis jų turinio neteisėtumu.
- 13 Konkrečiai kalbant, 2015 m. rugsėjo 30 d. Sprendime *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) konstatavo, kad 2014 m. vasario 13 d. Sprendimą *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) reikėjo aiškinti taip, kad reikia *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punkto netaikyti ir suteikti leidimą įsteigti naują vaistinę, neatsižvelgiant į tai, kad kaimyninių vaistinių klientų skaičius gali tapti mažesnis negu 5 500 vis dar aptarnautinų asmenų, tik jeigu planuojama steigti vaistinę būtina siekiant užtikrinti kai kuriems izoliuotų kaimo vietovių gyventojams galimybę tinkamai pasinaudoti vaistų pardavimo punktu. Tačiau jeigu leidimo išduoti nereikia vien remiantis šiais pagrindais, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punktas lieka taikytinas.
- 14 Pagrindines bylas gražinus nagrinėti *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija), šis teismas nenorėjo pritarti *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) pateiktam 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*

(C-367/12, EU:C:2014:68) išaiškinimui ir M. Naderhirn byloje pateikė Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą, klausdamas, be kita ko, ar vidaus teisės normų, nustatančių, kad nacionalinis teismas besąlygiškai saistomas kito nacionalinio teismo pateikto Sąjungos teisės išaiškinimo, buvimas suderinamas su SESV 267 straipsniu ir Sąjungos teisės viršenybės principu.

- 15 Teisingumo Teismas 2015 m. spalio 15 d. Nutartyje *Naderhirn* (C-581/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:707) į šį klausimą atsakė neigiamai.
- 16 Konstatavęs, kad Teisingumo Teismas nepateikė viso išaiškinimo, būtino sprendimams pagrindinėse bylose priimti, *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Aukštutinės Austrijos regiono administracinis teismas, Austrija) pateikė šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą ir prašė Teisingumo Teismo konkrečiau paaiškinti savo paties praktiką, susijusią su SESV 49 straipsniu.
- 17 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išvadą jo 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) rezoliucinėje dalyje (ir 51 punkte), pagal kurią SESV 49 straipsniu draudžiama valstybės narės teisės norma, kaip antai *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punktas, kurioje kaip pagrindinis poreikio aprūpinti vaistais patikrinimo siekiant įsteigti naują vaistinę kriterijus nustatytas nekintamas (konkrečiai 5 500) vis dar aptarnautinų asmenų skaičius, SESV 49 straipsnis, pirmiausia reikalavimas nuosekliai siekti užsibrėžto tikslo, turi būti aiškinamas taip, kad:

- a) dėl aplinkybės, jog nustatyta ne tik orientacinė, bet ir tiksli (t. y. išreikšta skaičiumi, taigi negalinti dėl išaiškinimo būti pakeista) riba, ši teisės norma tampa nenuosekli, todėl prieštaraujanti Sąjungos teisei, nes kompetentingos nacionalinės institucijos iš principo neturi galimybės netaikyti šios sąlygos, kad atsižvelgtų į vietovės ypatumus [ypač todėl, kad siekiant nuosekliai ir sistemaiškai įgyvendinti užsibrėžtą tikslą turi būti atsižvelgta, ar tenkinami kumuliaciniai 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 24 punkte nurodyti kriterijai], todėl nacionaliniu lygiu nebereikia taikyti kriterijaus, susijusio su poreikio buvimo patikrinimu, kol nacionalinės teisės aktų leidėjas ją pakeis lankstesnę reguliavimą nustatančia teisės norma, atitinkančia Sąjungos teisę (panašia, pavyzdžiui, į *ApG* 10 straipsnio 6 dalį, susijusią su *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 2 punkte numatyta 500 metrų riba)?

arba

- b) *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta ne tik orientacinė, bet ir tiksli (t. y. išreikšta skaičiumi, taigi negalinti dėl išaiškinimo būti pakeista) riba prieštarauja Sąjungos teisei tik tiek, kiek ji taikytina konkrečioje situacijoje, kai iš tikrųjų dėl vietos ypatumų arba kitų faktinių aplinkybių egzistuoja poreikis įsteigti naują vaistinę, antraip tam tikriems asmenims (pirmiausia „atvykėliams“, svečiams ir t. t.) nebūtų užtikrinta galimybė gauti vaistų [žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 45 punktą kartu su 50 punktu], net jei dėl to ateityje vienos ar kelių veikiančių vaistinių potencialiai aptarnaujamų klientų skaičius būtų daug mažesnis nei 5 500 asmenų, todėl šiais atvejais nereikia taikyti šio poreikio buvimo patikrinimo kriterijaus, neatsižvelgiant į tai, ar kalbama apie kaimo, miesto arba kitą vietovę, kol nacionalinės teisės aktų leidėjas priims naują aiškesnę teisės normą?

arba

- c) *ApG* 10 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta ne tik orientacinė, bet ir tiksli (t. y. išreikšta skaičiumi, taigi negalinti dėl išaiškinimo būti pakeista) riba prieštarauja Sąjungos teisei tik tiek, kiek ji taikytina konkrečioje izoliuotos kaimo vietovės situacijoje, net jei dėl to ateityje vienos ar kelių veikiančių vaistinių potencialiai aptarnaujamų klientų skaičius būtų daug mažesnis nei 5 500

asmenų, todėl šiais atvejais nereikia taikyti šio poreikio buvimo patikrinimo kriterijaus, tik jeigu tai turėtų įtakos izoliuotos (kaimo) vietovės gyventojams, kol nacionalinės teisės aktų leidėjas priims naują aiškesnę teisės normą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 18 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar 2014 m. vasario 13 d. Sprendimas *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) turi būti suprantamas taip, kad nagrinėjamas nacionalinės teisės aktų leidėjo nustatytas nekintamas „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijus netaikytinas siekiant patikrinti, ar yra poreikis įsteigti naują vaistinę konkrečioje izoliuotoje (kaimo) vietovėje arba esant konkrečiai situacijai, kai, atsižvelgus į vietovės ypatumus, poreikis įsteigti naują vaistinę yra, nepaisant to, ar tam tikra teritorija yra kaimo arba miesto vietovė, arba apskritai esant bet kurioms situacijoms, kai reikės atlikti tokį tikrinimą.
- 19 Pirmiausia reikia priminti, kad priimto prejudicinio sprendimo galia nacionaliniam teismui, kuriam šis sprendimas buvo skirtas, netrukdo nuspręsti iš naujo kreiptis į Teisingumo Teismą prieš priimant sprendimą pagrindinėje byloje. Toks kreipimasis gali būti pagrįstas, jei nacionalinis teismas susiduria su sprendimo supratimo ar taikymo sunkumais, pateikia naują teisės klausimą arba naujų samprotavimų, dėl kurių Teisingumo Teismas galėtų kitaip atsakyti į jau pateiktą klausimą (1986 m. kovo 5 d. Nutarties *Wünsche*, 69/85, EU:C:1986:104, 15 punktas; 1987 m. birželio 11 d. Sprendimo *X*, 14/86, EU:C:1987:275, 12 punktas ir 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Kaba*, C-466/00, EU:C:2003:127, 39 punktas).
- 20 Būtent taip yra šioje byloje, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar iš 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) išplaukia, kad griežtai nustatyto „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijus netaikytinas visais atvejais, ar tik bylose, susijusiose su tam tikromis teritorijomis arba su specialiomis situacijomis.
- 21 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsniu, jeigu atsakymas į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nekelia jokių pagrįstų abejonių arba jį galima aiškiai nustatyti iš teismo praktikos, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.
- 22 Būtent taip yra šioje byloje, nes atsakymas į pateiktą klausimą gali būti aiškiai nustatytas, remiantis 2014 m. vasario 13 d. Sprendimu *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68).
- 23 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose sprendimas išduoti leidimą steigti naują vaistinę siejamas su „poreikio“ buvimu, kuris, preziumuojama, yra, išskyrus atvejus, kai tai paneigia bent viena iš šiame teisės akte konkrečiai nurodytų aplinkybių (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 28 punktas).
- 24 Tarp tokių aplinkybių yra vienos iš kaimynystėje esančių vaistinių „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičius, t. y. iki 4 kilometrų spindulio palei kelio liniją skaičiuojamu atstumu nuo šios vaistinės gyvenančių nuolatinių gyventojų skaičius (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 43 punktas).
- 25 Taigi, pagal šiuos teisės aktus pripažįstama, kad poreikio, pateisinančio naujos vaistinės steigimą, nėra, jeigu įsteigus naują vaistinę „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičius sumažėtų ir pasidarytų mažesnis nei 5 500 (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 29 ir 43 punktus).

- 26 Tačiau minėtuose teisės aktuose numatyta koregavimo priemonė, pagal kurią, jei nuolatinių gyventojų skaičius nesiekia 5 500 asmenų, tikrinant, ar yra poreikis įsteigti vaistinę, reikia atsižvelgti į aptarnautinus asmenis, kurie šios vaistinės aptarnavimo vietovėje dirba, naudojasi paslaugomis arba transportu (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 43 punktą).
- 27 Siekiant pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudingą atsakymą, pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nacionalinės teisės aktais galima užtikrinti, kad nurodytas tikslas bus pasiektas, tik jeigu jie iš tiesų atitinka ketinimą siekti šio tikslo nuosekliai ir sistemiškai (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Hartlauer*, C-169/07, EU:C:2009:141, 55 punktą; 2009 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Apothekerkammer des Saarlandes ir kt.*, C-171/07 ir C-172/07, EU:C:2009:316, 42 punktą; taip pat 2010 m. birželio 1 d. Sprendimo *Blanco Pérez ir Chao Gómez*, C-570/07 ir C-571/07, EU:C:2010:300 94 punktą).
- 28 Šiuo atžvilgiu 2014 m. vasario 13 d. Sprendime *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68, 45 ir 46 punktai) Teisingumo Teismas, pirma, konstatavo, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus tam tikriems asmenims, pavyzdžiui, gyvenantiems kaimo vietovėse, ypač jeigu jie yra laikinai ar ilgą laiką riboto judėjimo asmenys, kaip antai vyresnio amžiaus, neįgalūs asmenys ar ligoniai, galimybė gauti vaistų gali būti užtikrinama netinkamai.
- 29 Iš tikrųjų yra asmenų, gyvenančių už 4 kilometrų spinduliu pagal kelio liniją esančios vietovės, kurioje veikia artimiausia vaistinė, ribų, todėl į juos, kaip į nuolatinius gyventojus, neatsižvelgiama nei aptarnaujamoje vietovėje, nei jokioje kitoje vietovėje. Žinoma, į šiuos asmenis gali būti atsižvelgiama kaip į „atvykėlius“. Vis dėlto jų galėjimas pasinaudoti farmacinėmis paslaugomis visais atvejais priklauso nuo aplinkybių, dėl kurių galimybė gauti tokias paslaugas nuolat ir nenutrūkstamai jiems iš esmės neužtikrinama, nes ši galimybė susijusi tik su tam tikroje vietovėje dirbamu darbu ar naudojimusi transporto priemonėmis (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 45 punktą).
- 30 Antra, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad atokiose ir mažai lankomose kaimo vietovėse vis dar aptarnautinų asmenų skaičius dėl nedidelio demografinio tankumo nesiekia 5 500, todėl niekada nebus pripažinta, kad poreikis steigti naują vaistinę pakankamas (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 47–49 punktus).
- 31 Darytina išvada, kad taikant „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijų yra rizika, kad nebus užtikrinta galimybė tinkamai ir vienodomis sąlygomis teikti farmacines paslaugas tam tikriems asmenims, gyvenantiems už veikiančių vaistinių aptarnaujamų vietovių ribų esančiose kaimo ir atokiuose regionuose; pirmiausia tai taikytina riboto judėjimo asmenims.
- 32 Tačiau nurodęs kaimo ir izoliuotas vietas, taip pat riboto judėjimo asmenis Teisingumo Teismas nesiekė apriboti savo pagrindinėje byloje nagrinėjamo nacionalinio įstatymo nuoseklumo vertinimo šios rūšies regionais ir tokiais asmenimis.
- 33 Iš tiesų dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamame nacionaliniame įstatyme nustatyto nekintamo „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kompetentingai institucijai neleidžiama tinkamai atsižvelgti į nagrinėjamos konkrečios situacijos ypatumus ir taip užtikrinti nuoseklų ir sistemišką šiuo įstatymu siekiamo tikslo, kuris yra, kaip Teisingumo Teismas priminė 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) 25 punkte, užtikrinti patikimą ir kokybišką gyventojų aprūpinimą vaistais, įgyvendinimą.
- 34 Taigi turėdamas šį tikslą omenyje Teisingumo Teismas konstatavo, kad valstybės narės įstatymas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame kaip poreikio aprūpinti vaistais patikrinimo siekiant įsteigti naują vaistinę pagrindinis kriterijus nustatytas nekintamas „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičius, prieštarauja SESV 49 straipsniui, pirmiausiai reikalavimui nuosekliai siekti užsibrėžto tikslo, jeigu nacionalinės kompetentingos institucijos negali nuo šio skaičiaus nukrypti, siekdamos atsižvelgti į

geografinius vietovės ypatumus, t. y. į kiekvienos konkrečios situacijos, kurią reikia patikrinti, ypatumus (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 51 punktą).

- 35 Darytina išvada, kad nenuoseklumui, atsirandančiam dėl nekintamo „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijaus taikymo, būdingas sistemiškumas. Todėl dėl tokio taikymo kylanti rizika gali daryti įtaką kiekvienos konkrečios situacijos vertinimui.
- 36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad 2014 m. vasario 13 d. Sprendimas *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) turi būti suprantamas taip, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamame nacionaliniame įstatyme nustatytas nekintamas „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijus visose konkrečiose situacijose, kai reikės patikrinti, ar yra poreikis įsteigti naują vaistinę, neturi būti taikomas bendrai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2014 m. vasario 13 d. Sprendimas *Sokoll-Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) turi būti suprantamas taip, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamame nacionaliniame įstatyme nustatytas nekintamas „vis dar aptarnautinų asmenų“ skaičiaus kriterijus visose konkrečiose situacijose, kai reikės patikrinti, ar yra poreikis įsteigti naują vaistinę, neturi būti taikomas bendrai.

Parašai.